

Când veți citi romanul lunii iubi și de a fi iubit Gherasim Țic, vă veți întreba ca și mine prin ce anume ne cu subtitlul a scriitorului Fericirea de a Sonata cucerește? Răspunsul ni-l oferă poetul-filozof Lucian Blaga, într-unul din aforismele sale din volumul Aforisme despre filosofie și artă: Poetul scoate cuvintele din starea lor naturală și le aduce în starea lor de grație.

Dincolo de măreția sentimentului iubirii, căruia scriitorul îi înalță bine motivate elogii, cititorii vor găsi destule argumente, care conturează o miză esențială a scriitorului Gherasim Țic, și anume, asumarea imperativului afirmării și păstrării identității noastre naționale. Aceste adevărate peceti sunt vii și puternice în țesătura de idei și sentimente ale conținutului romanului, fiind susținute prin vorbele, relațiile dintre personaje, faptele lor, fie că sunt sau nu neamuri.

Exprimările lor sunt realizate într-o curată și expresivă limbă română, aspect de importanță crucială a structurii identității naționale. Să ne amintim în legătură cu acest fapt, aprecierea lui Eminescu: Limba, alegerea și cursivitatea în exprimare vorbită sau scrisă e un element esențial, ba chiar un criteriu al culturii. Dacă suntem atenți și trebuie să fim, observăm că în școală, pe stradă, în societate, și constatăm cu mâhnire, tendința de îndepărtare a tinerilor de literatura română, reducerea considerabilă a celor care citesc literatura română. Nu poate fi decât păguboasă preponderența în repertoriul teatrelor, programelor televiziunilor, cinematografele a producțiilor străine, prin care se difuzează, în mod inerent, specificul național al țărilor de origine, fapt ce are ca efect estomparea specificului nostru național în conștiința multor spectatori.

Din nefericire, în perioada post-socialistă și țin să mă refer la aceasta, întrucât este vorba de chiar prezentul, pe care îl trăim, în sistemul educațional (familie, școală, mass-media), au survenit mari schimbări, care nu servesc identității naționale. Oare de ce nu se face ceea ce este firesc să se facă, difuzarea acasă a valorilor naționale? În privința aceasta, nu pot să nu remarc faptul că, operele scriitorului Gherasim Țic sunt un model demn de promovat și de urmat.

Oare să nu se știe, mai ales acolo, unde trebuie să se știe și să se realizeze că, patriotismul este sentimentul cel mai puternic al unui popor? El nu vizează numai trecutul, el reprezintă o viguroasă forță spirituală, ce ne impulsionează să fim preocupați și de viitorul țării prin valorificarea adecvată a potențialului fiecărui semen al nostru. Tot Eminescu făcea următoarea apreciere: Inimă foarte caldă și minte foarte rece se cer de la un patriot chemat să îndrepteze poporul său. În același timp este necesar să fie cultivate cu perseverență, de către: familie, școală, biserică și mass-media, virtuțile definitorii ale poporului român: omenia, ospitalitatea, înfăptuirea armoniei în toate compartimentele vieții materiale și spirituale. Este ceea ce împlinește cu măiestrie distinsul romancier Gherasim Țic, în romanul la care mă refer.

Toate personajele romanului, mai puțin cele ce alcătuiesc regimul comunist opresiv sunt călăuzite în vorbele și faptele lor de acele virtuți care structurează demnitatea poporului român. Pe lângă cultivarea virtuților pomenite, toți factorii educativi au datoria să persevereze pentru a fi atenuate și eliminate carențele de caracter manifestate, nu de puțini români. Mă simt obligat să citez evaluarea filosofului Constantin Rădulescu-Motru: Nicăieri nu vom întâlni așa de mulți ca la noi care una vorbesc și alta urmăresc.

Trebuie să recunoaștem că, în România post-socialistă, comportamentul duplicitar a devenit mai frecvent ca niciodată în istoria țării. Sunt convins că scriitorul Gherasim Țic, subliniind, atât de accentuat, virtuțile care dau dreptul la a clama mândria de a fi român crede că, în același timp, suntem datori de cel de la opincă până la vlădică, să facem un efort educativ răbdător și îndelungat pentru ca virtuțile să învingă și să elimine viciile. Este un motiv decisiv pentru mine și cred că și pentru cititorii scriitorului Gherasim Țic de a ne exprima prețuirea și admirația pentru această nouă izbândă editorială.

Geo Călugăru